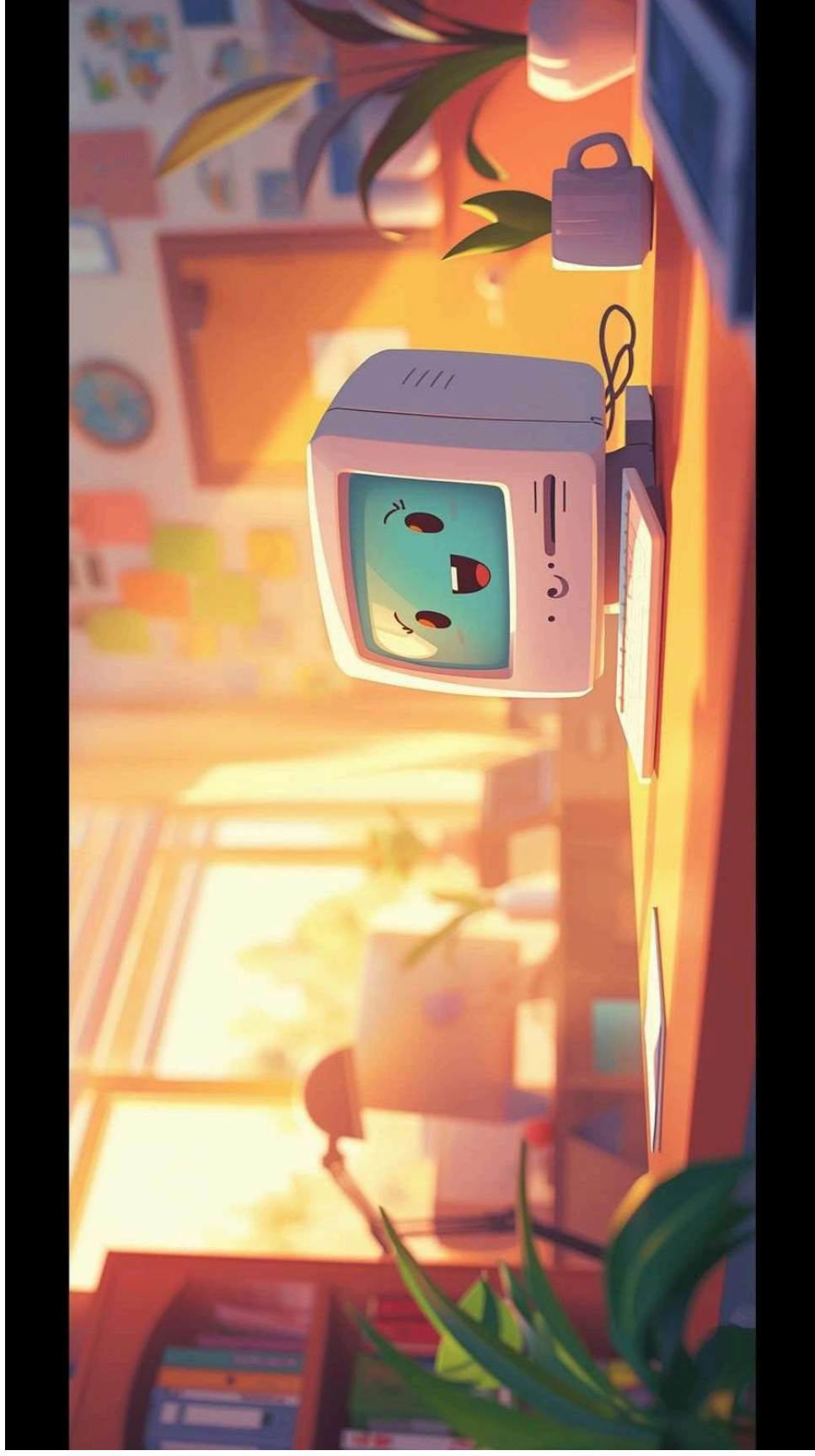
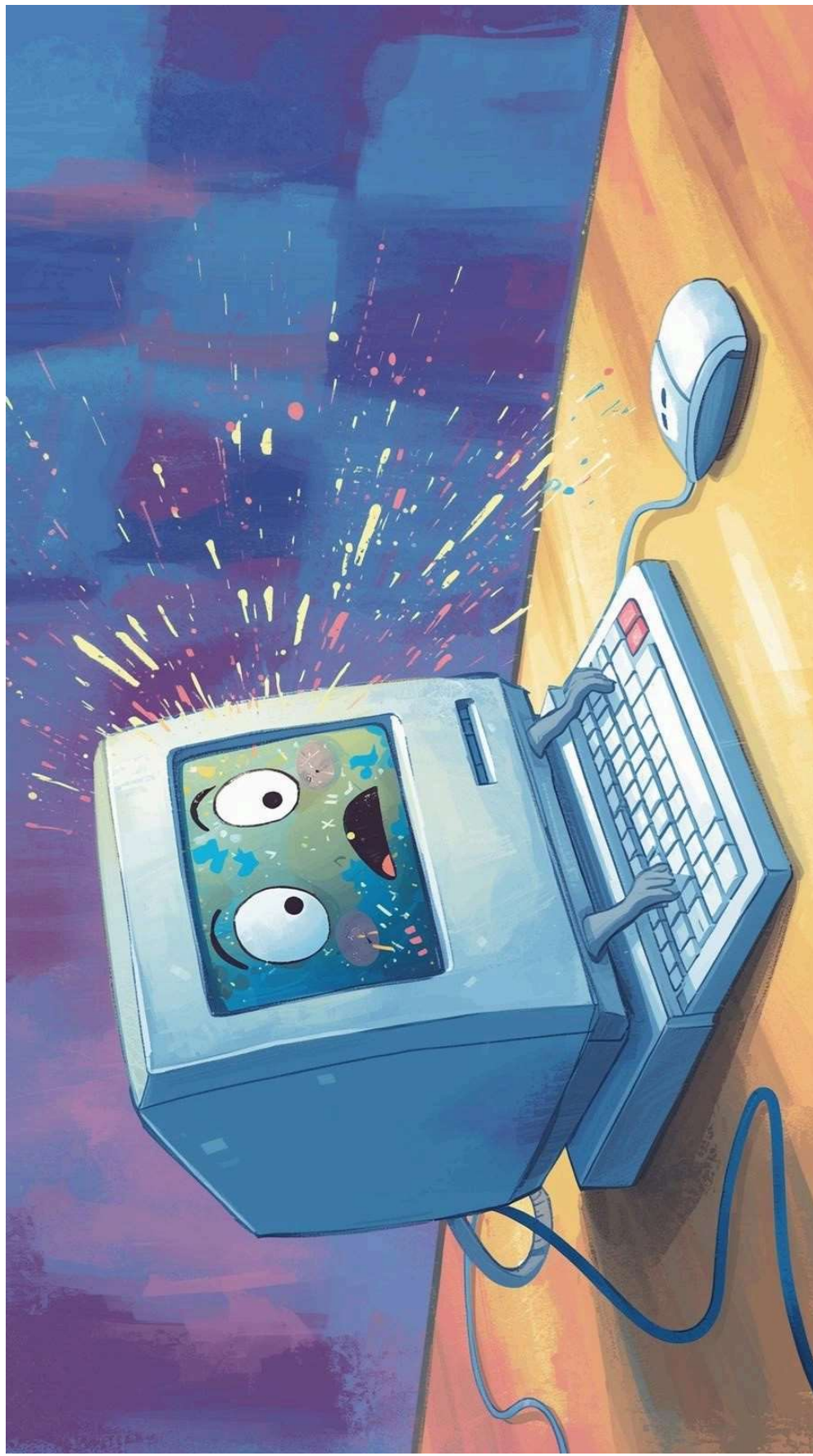

Mali Računalaci i Zločesti Virusi

U jednom šarenom uredu živio je **Mali Računalac**. Bio je brz, pametan i jako znatiželjan. Najviše je volio kad bi ga djeca uključila i rekla: „**Dobar dan, prijatelju!**”

Jednog jutra Mali Računalac se probudio čudan. Ekran mu je titrao, tipke su ga škakljale, a miš je skakutao kao da pleše. „Oho... nešto nije u redu“, pomislio je.

Iznenada – Puf! Na ekranu su se pojavila tri neobična stvorenja. Bila su mala, šarena i vrlo bučna. „Mi smo Virusi!“, viknuli su u glas. „Došli smo se igrati!“

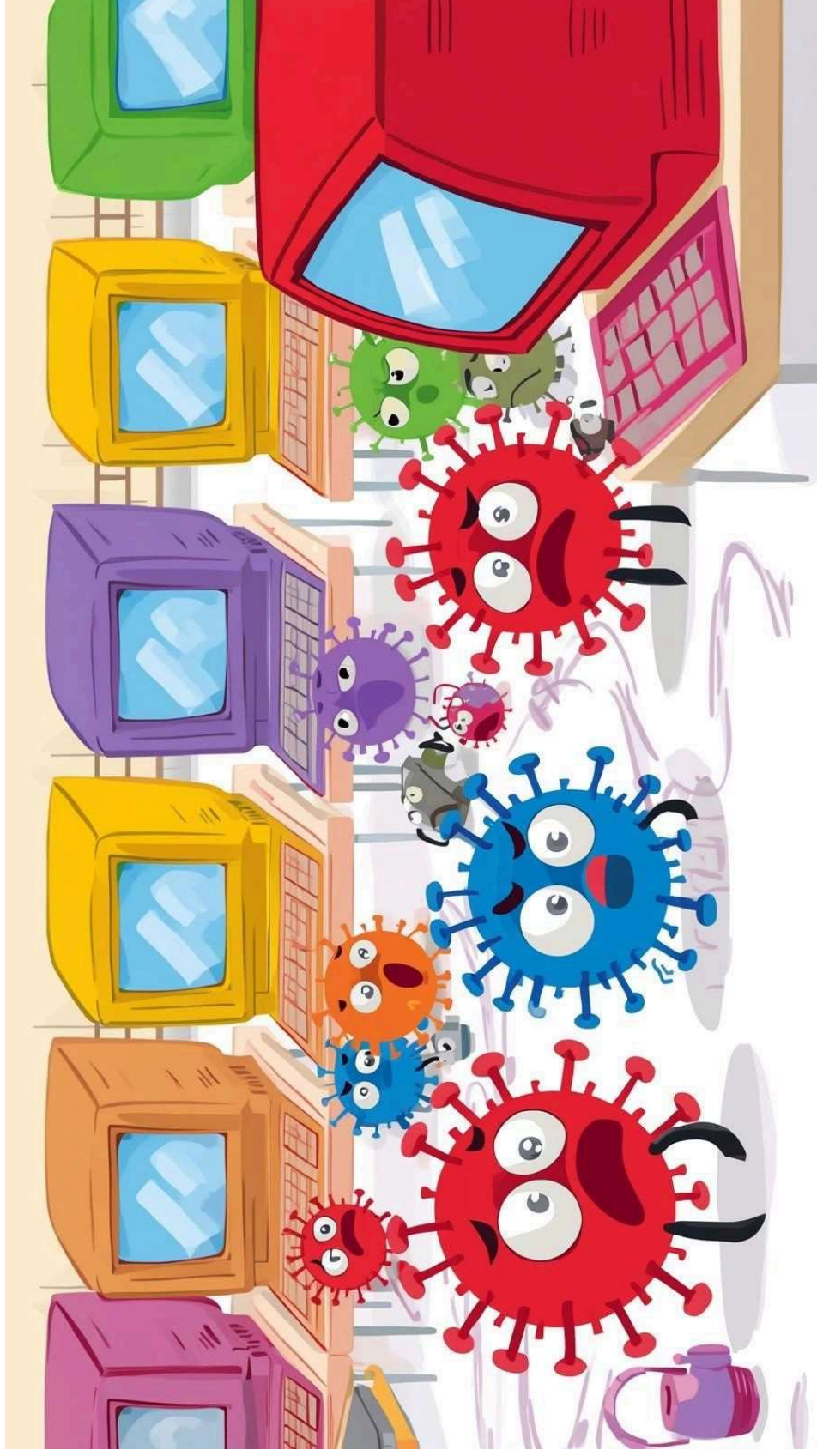
Ali njihove igre nisu bile lijepe. Jedan virus je sakrio Računalčeve programe. Drugi je miješao slova po ekranu. Treći je stalno gasio glazbu koju je Računalac volio.

Mali Računalac se rastužio. „Ne želim se igrati tako. To boli i smeta“, rekao je tiho. Virusi su se samo smijali i skakali po njegovim ikonama.

Tada se začuo poznati zvuk: „Ding!“ Na ekranu se pojavila **Teta Antivirusa** – velika, sjajna i vrlo mudra.

„Dragi Računalče, čujem da imaš goste koji se ne ponašaju lijepo“, rekla je. „Došla sam pomoći.“

Jedan po jedan, virusi su nestajali u oblaku svjetlucavog praha. „Vratit ćemo se samo ako nas pozoveš!“, doviknuli su. „A ja vas sigurno neću zvati“, nasmijao se Mali Računalac.

Kad je sve bilo gotovo, Računalac je ponovno zasjao. Tipke su bile mirne, miš poslušan, a ekran jasan kao jutarnje nebo.

„Hvala ti, Teta Antivirusa“, rekao je. „Uvijek ću paziti što klikam i što otvaram.“ Teta Antivirusa se nasmiješila: „To je najbolji način da ostaneš zdrav.“

I tako je Mali Računalac opet bio sretan. A kad bi ga djeca uključila, on bi veselo rekao: „**Spreman sam za igru – sigurnu i pametnu!**“

Made by Nikol

Informatika Slikovnica

S.a.

Inspired by Katarina
Muranić

